

uit krant

Gideon Italiaander

'Ik wilde net zo groot worden als de Action'

Stadsreporters

Buurtverhalen van de straat

Amsterdam op zwart

Wat als het licht uitgaat?

En... actie!

In Nieuw-West en Noord brengt een groep enthousiaste Stadsreporters al vijf jaar bijzondere verhalen uit de buurt in beeld. Hun mooiste reportages zijn op 12 maart te zien in de OBA Oosterdok.

tekst Judith Eykelenboom foto's Marieke de Bra

Als de Stadsreporters-redactie van Nieuw-West zich op een donderdagmiddag verzamelt in de OBA aan het Osdorpplein, heeft Marc Pekelharing (64) al voor koffie en thee gezorgd. 'De whisky staat onder de tafel,' grapt Roy Hok Akin (73). Ze zullen vandaag weer met hun gele microfoon en grote iPad de straat op gaan om buurtbewoners te interviewen over hun thuisgevoel. Met als belangrijkste vraag: wat kun je nou zelf doen om je thuis te voelen in de wijk waar je woont? 'Met onze films hopen we iets positiefs bij te dragen,' vertelt reporter Shirley Nawidjaja (69). 'We hopen dat mensen in beweging komen en als we

daar ook maar een klein beetje aan bij kunnen dragen, zou dat heel mooi zijn.'

GEOLIEDE MACHINE

Stadsreporters – te herkennen aan hun zwarte hesje met sprekend geel-blauw logo – zijn betrokken buurtvrijwilligers op leeftijd die de mensen in hun wijk dichterbij elkaar willen brengen. Dat doen ze met reportages, waarin ze inspirerende plekken en mooie initiatieven in beeld brengen én buurtbewoners interviewen over onderwerpen die hen aan het hart gaan. Denk aan: veiligheid, rondslingerend vuil op straat en groen in de buurt. Filmen, goede vragen stellen en monteren leren ze van

'Doordat de reporters op een leuke manier uit hun comfortzone gaan, overwinnen ze iets in zichzelf'

**ROY HOK AKIN (73),
redactie Nieuw-West:**

'Vroeger was ik boekdrukker, in lood nog, en daarna heb ik op zee gewerkt. Nadat ik met pensioen ging, wilde ik graag weer wat te doen hebben. Het is altijd mooi om nieuwe dingen te leren. Ik ben een loltrapper. Je moet er wel wat van maken, anders wordt het saai!'

professionele filmmakers, en de films worden gedeeld in de wijk en bij de lokale omroep. Wat in 2020 begon als een project tegen eenzaamheid, is inmiddels een geoliede machine met buurtredacties in Amsterdam (Noord en Nieuw-West), Nijmegen en Haarlem, tal van reportages en opdrachtgevers als de gemeente Amsterdam, de OBA en de GGD.

Filmmaker en docent Andrea Knight (39) moedigt beginnende reporters aan om zo veel mogelijk mensen aan te spreken. 'Dat gaat de ene keer vlotter dan de andere keer. Het gaat erom dat je vertrouwen krijgt. Als je voor het eerst iemand gaat interviewen, ben je heel erg met de vragen bezig.

Je hebt dan het gevoel dat je alles moet onthouden. Maar hoe vaker je het doet, hoe meer het een gelijkwaardig gesprek wordt.'

Gaetano Mandrone (60) is het nieuwste redactielid van Nieuw-West en omdat zijn moedertaal Italiaans is, vindt hij het nog spannend om voor de camera te staan. Liever filmt hij een collega met de iPad. Toch spoort Andrea hem aan om ook eens voor de camera te staan. 'Ik ben bij de Stadsreporters gegaan om beter Nederlands te leren spreken', vertelt Gaetano.

'Weet je wat ik hier heb geleerd?' roept Roy enthousiast. 'Goed leren luisteren!'

'En niet alleen tijdens interviews', voegt Shirley toe, 'maar overal in je leven.'

UIT HUN COMFORTZONE

Eenmaal buiten op het Osdorpplein heeft Kitty Niels (62) meteen een mooi gesprek met een buurtbewoner. Ze interviewt sociaal cultureel werker Meryem, maar weet opeens even niet meer wat ze wilde vragen. 'Die laatste vraag', helpt Andrea haar, 'over wat je zelf kan doen.'

'O ja.'

Kitty haalt opgelucht adem en richt de microfoon weer op haar onderwerp. Ze is het helemaal met Meryems antwoord eens: vriendelijk

Wat gebeurt

**ABIR MAHMOED (57),
redactie Noord:**

'Ik ben altijd bezig. Zumbales, voedseluitgifte bij de Voedselbank, het Taalcafé. Bij Salto TV heb ik mijn eigen programma. Ik hou van media. Mijn doel is gezellig van elkaar leren.'

Dieter, Abir, Tatjana, Victoria, Julian en Shahin

Julianen Shahin

zijn en openstaan zijn de beste ingrediënten voor een fijn thuisgevoel. Doen, doen, doen – dat is volgens oprichter Mirna Ligthart (54) het geheim achter het succes van de Stadsreporters. 'Wij zetten mensen in hun kracht door samen iets te maken waar ze blij en trots van worden. Doordat de reporters op een leuke manier uit hun comfortzone gaan, overwinnen ze iets in zichzelf. Elk mens heeft de behoefte om van betekenis te zijn. Wat ik veel zie op het gebied van eenzaamheid, is dat mensen op de een of andere manier het gevoel hebben dat ze geen waarde meer hebben. 'Ik heb nu weer collega's!' hoor ik vaak. Sommige repor-

ters geven aan de hele week naar een bijeenkomst uit te kijken. Als ik een beginnende sprankeling in de ogen zie, word ik daar heel blij van.' Het project ging ruim vijf jaar geleden in Amsterdam van start om meer verbinding te creëren en de impact ervan verrast Mirna nog steeds. 'Omdat we veel met senioren werken, overlijdt er weleens iemand. Sommigen willen op hun laatste levensdag nog afscheid nemen van de Stadsreporters, en op de begrafenis

'Op de begrafenis wordt er altijd aandacht aan Stadsreporters besteed. Dat raakt me'

**SHIRLEY NAWIDJAJA (69),
redactie Nieuw-West:**

'Ik spreek op elf manieren Javaans en doe veel vrijwilligerswerk voor de Javaans-Surinaamse gemeenschap. Het is een verademing om door de Stadsreporters uit mijn bubbel te komen. Ik heb bijvoorbeeld nooit geweten dat hier een weggeefwinkel was! Nu breng ik er al mijn overbodige spullen naartoe.'

'Ik kan wel achter de geraniums gaan zitten, maar daar word ik niet vrolijker van'

wordt er altijd aandacht aan besteed. Dat raakt me.'

Het werk van de Stadsreporters verbindt op meerdere lagen, want ook de initiatieven in de films dragen bij aan sociale samenhang in de buurt. 'We bekijken samen met de Stadsreporters wat interessant is', zegt Mirna. Dat kan echt van alles zijn, van queerboksen, tot een zangproject of een moestuin. De enige belangrijke voorwaarde is dat het iets terugkerends is, iets waar je na het zien van de film naartoe kunt.'

OOK VITAMINES

In OBA Banne komt de redactie van Stadsreporters Noord bij elkaar om

terug te kijken op het afgelopen jaar. Dieter Beenen (61) vertelt dat hij vaker blijft 'hangen' op plekken waar hij gefilmd heeft. Buurthuis de Bol en ontmoetingsplek De Kleine Wereld leerde hij kennen omdat hij er reportages heeft gemaakt. Nadat hij een beroerte, huidkanker en een nekhernia kreeg, werd hij honderd procent afgekeurd. 'Ik heb geen familie, dus ik kan wel achter de geraniums gaan zitten, maar daar word ik niet vrolijker van. Nu ben ik soms wel verdrietig, maar ik probeer ook optimistisch te zijn en zo veel mogelijk onder de mensen te zijn. Bij de Stadsreporters ervaar ik vrijheid en gezelligheid – dat zijn óók vitami-

Shirley, Roy, Gaetano en Andrea

SHAHIN MIRHOSSEINI (53),
redactie Noord:

'Ik kwam als politieke vluchteling uit Iran naar Nederland en ben nu tien jaar hier. Omdat ik weinig contact had met Nederlandse mensen, kon ik de taal niet goed oefenen. Daarom ben ik bij de Stadsreporters gegaan. Ik ben alleen, dus ik vind het ook heel leuk om nieuwe mensen te leren kennen.'

nes. En ik leer ook nog eens veel.' Dieter lacht. 'Ik moet alleen zorgen dat ik niet te veel over mijn grenzen ga, want ik ben net weer uit behandeling. Het liefst zou ik aan elk project dat we filmen zelf meedoen.'

MEISJE GESTRIKT

Zijn collega Tatjana Fleury (56) heeft ook 'iets medisch', vertelt ze. 'Ik ben slechthorend, daarom vind ik interviewen heel spannend. Toch leer ik veel over mijn eigen vooroordelen; onbekend maakt onbemind. Aan de andere kant kan ik in zware onderwerpen lucht brengen. Dat is mijn grootste kracht.'

De redactieleden van Noord zijn het

erover eens dat ze veel van elkaar leren, omdat ze allemaal een andere achtergrond hebben. Mirna: 'Waar wij voor staan is dat de redactie qua culturele samenstelling een afspiegeling van de wijk is.' Julian Zebeda (66), die er net bij is, voelt zich met open armen ontvangen. 'Iedereen hier heeft een open blik en is nieuwsgierig naar elkaar. Stadsreporter zijn is zo veel meer dan alleen leren filmen.' Op het Osdorpplein beginnen de reporters het inmiddels te koud te krijgen. Marc en Kitty houden het voor gezien. Ze hebben mooi materiaal verzameld vandaag – en zelfs een meisje van achttien voor de camera gekregen! 'Door social media is de

jeugd steeds lastiger te strikken', zegt Kitty terwijl ze, terug in de bibliotheek, haar hesje uittrekt en aan Andrea geeft. Ook de andere reporters druppelen binnen. De iPads mogen ingeleverd worden bij Marc: hij neemt ze mee naar huis, zodat iedereen volgende week weer met frisse moed én een volle batterij de straat op kan.

Op 12 maart worden de Stadsreporters gevierd tijdens de uitreiking van een amateurfilmprijs door het Hogenbijn Fonds. In OBA Oosterdok komen de Stadsreporters uit Amsterdam, Haarlem en Nijmegen samen en worden hun mooiste reportages vertoond.